

Решение No. 1826, София, 26.02.2002 г.

В името на народа

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на тринадесети ноември две хиляди и първа година в състав:

Председател: Андрей Икономов

Членове: Захаринка Тодорова, Таня Радкова

при секретар Мадлен Дукова и с участието на прокурора Огнян Топуров изслуша докладваното от съдията Таня Радкова по адм. дело Мо.6234 / 2001.

Производството е по чл. 12 и следващите от Закона за Върховния административен съд /ЗВАС/ във връзка с чл. 40 ал 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОО/.

Образувано е по жалба на Кирил Димитров Караиванов от гр. София срещу отказ на министъра на финансите да предостави информация по заявлението му от 21.05.2001 г., а именно да получи на хартиен носител копие на ревизионен акт от извършена финансово-счетоводна ревизия на " Брилянт" ЕООД с държавно имущество с. Крушето. Твърди в жалбата си, че е получил отказ от директора на Агенция за държавен вътрешен финансов контрол за достъп до исканата информация, както и че същият не е упълномощен от министъра на финансите да се произнася по отправеното до последния заявление за достъп до обществена информация. Счита непроизнасянето на министъра на финансите за незаконосъобразно с довод, че административният орган съгласно чл.38 от ЗДОО, в случаите на отказ, следва да се произнесе с мотивирано решение. Моли за отмяна отказа на министъра на финансите и произнасяне по същество.

Ответникът чрез своя представител застъпва становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на Върховната административна прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата. Счита, че исканата информация попада под законово установените забрани за достъп до такава информация.

При липсата на данни за съобщаването на атакувания административен акт следва да се приеме по-благоприятният за жалбоподателя режим, поради което жалбата се явява процесуално допустима.

По съществото на жалбата:

Със заявление от 21.05.2001 г. до министъра на финансите жалбоподателят е поискал да получи копие на хартиен носител от ревизионен акт от извършена финансово-счетоводна ревизия на дружество "Брилянт" ЕООД с.Крушето с държавно имущество. Жалбоподателят е уведомен с писмо изх. № К-94000027/05.05.2001г на директора на Агенция за държавен вътрешен финансов контрол/ АДВФК/, че исканата информация е служебна тайна. Жалбоподателят е подал жалба чрез министъра на финансите до Върховния административен съд, копие от която, видно от приложената служебна бележка, е изпратена на АДВФК за становище. Такова е приложено по делото.

Разпоредбата на чл. 3 от ЗДОО определя кръга на субектите, задължени по този закон да осигуряват достъп до обществена информация. В този кръг са държавните органи, които създават и съхраняват такава информация. Съгласно чл. 5 от ЗДВФК АДВФК е администрация към министъра на финансите и е юридическо лице на бюджетна издръжка, а според чл. 9 ал 3 министърът на финансите и директорът на агенцията информират обществеността за дейността на агенцията. Следователно министърът на финансите като държавен орган се явява задължен по смисъла на чл. 3 от ЗДОО субект за предоставяне достъп до информация/ в рамките на възможния такъв/. По делото няма данни министърът на финансите съгласно чл. 28 ал 2 от ЗДОО да е определил изрично директорът на АДВФК да вземе решение за предоставяне или отказ от информация. Не е налице и хипотезата на чл. 32 от ЗДОО-препращане на заявлението за предоставяне на достъп, тъй като по приложената към делото административна преписка няма данни нито за препращане на заявлението, нито за уведомяване на жалбоподателя за това. При тези данни съдът приема, че е налице мълчалив отказ на министъра на финансите, който е предмет на обжалване по настоящето дело.

Разпоредбата на чл. 38 от ЗДОО постановява какво съдържание следва да има решението за отказ. Същата обаче не изключва възможността за обжалване на мълчалив отказ, която хипотеза е винаги налице при непроизнасяне на органа с решение за отказ. ЗДОИ се явява специален по отношение на ЗАП, който урежда правоотношенията във връзка с издаването и контрола на административните актове. И двата нормативни акта са от една и съща степен и общият /ЗАП/ следва да намери приложение за онези случаи, които не са уредени в специалния закон /хипотезата на мълчалив отказ/, след като в последния няма изрична разпоредба, изключваща приложението на общия такъв.

Обжалваният отказ е законосъобразен.

В чл. 37 ал 1 от ЗДОИ са уредени основанията за отказ на достъп до обществена информация. Едно от тях е ако исканата информация е служебна тайна. Според чл.7 ал 1 от ЗДОО достъпът до такава се ограничава , когато тя представлява защитена тайна в случаите, предвидени по закон. Исканото копие на хартиен носител от ревизионния акт е служебна тайна по смисъла на чл. 37 ал 1 от ЗДОИ при следните съображения. Според чл. 3 от ЗДВФК при упражняването на държавния вътрешен финансов контрол контролните органи прилагат принципа на опазване на служебната тайна - неразгласяване и непредоставяне на информация, станала им известна при или по повод изпълнение на служебните им задължения, освен когато това е предвидено в закон. При изпълнение на служебните си задължения/ чл.12/ органите на агенцията са длъжни да не разгласяват факти и обстоятелства, станали им известни при или по повод изпълнение на служебните им задължения. Според пар 1 от Допълнителни разпоредби на Правилника за приложение на ЗДВФК "Разгласяване" по смисъла на чл. 8, т. б е предоставянето на информация за факти и обстоятелства, станали известни при осъществяване на контролната дейност, на лица извън агенцията и съответния одитиран обект, включително на средствата за масово осведомяване.

При така изтъкнатите съображения съдът намира, че в случая не може да намери приложение принципът на чл.13 ал. 1 от ЗДОИ за свободен достъп до служебна обществена информация. Исканата информация е служебна тайна,

което е основание за отказ за предоставяването ѝ. Тя се явява и друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон /ЗДВФК/ по смисъла на чл. 7 ал 1 от ЗДОО.

По гореизтъкнатите съображения отказът на министъра на финансите се явява законосъобразен като съответен на материално-правните предпоставки, визирани в ЗДОО, а жалбата срещу него - неоснователна и като такава подлежаща на отхвърляне.

Воден от горното и на основание чл.42 ал 1 от ЗАП във връзка с чл. 28 от ЗВАС , Върховният административен съд, пето отделение

Реша:

Отхвърля жалбата на Кирил Димитров Караиванов, от гр. София срещу мълчаливия отказ на министъра на финансите за предоставяне достъп до обществена информация.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред петчленен състав на съда в 14-дневен срок от съобщаването му.

Председател: /п/ Андрей Икономов

Членове: /п/ Захаринка Тодорова, /п/ Таня Радкова